

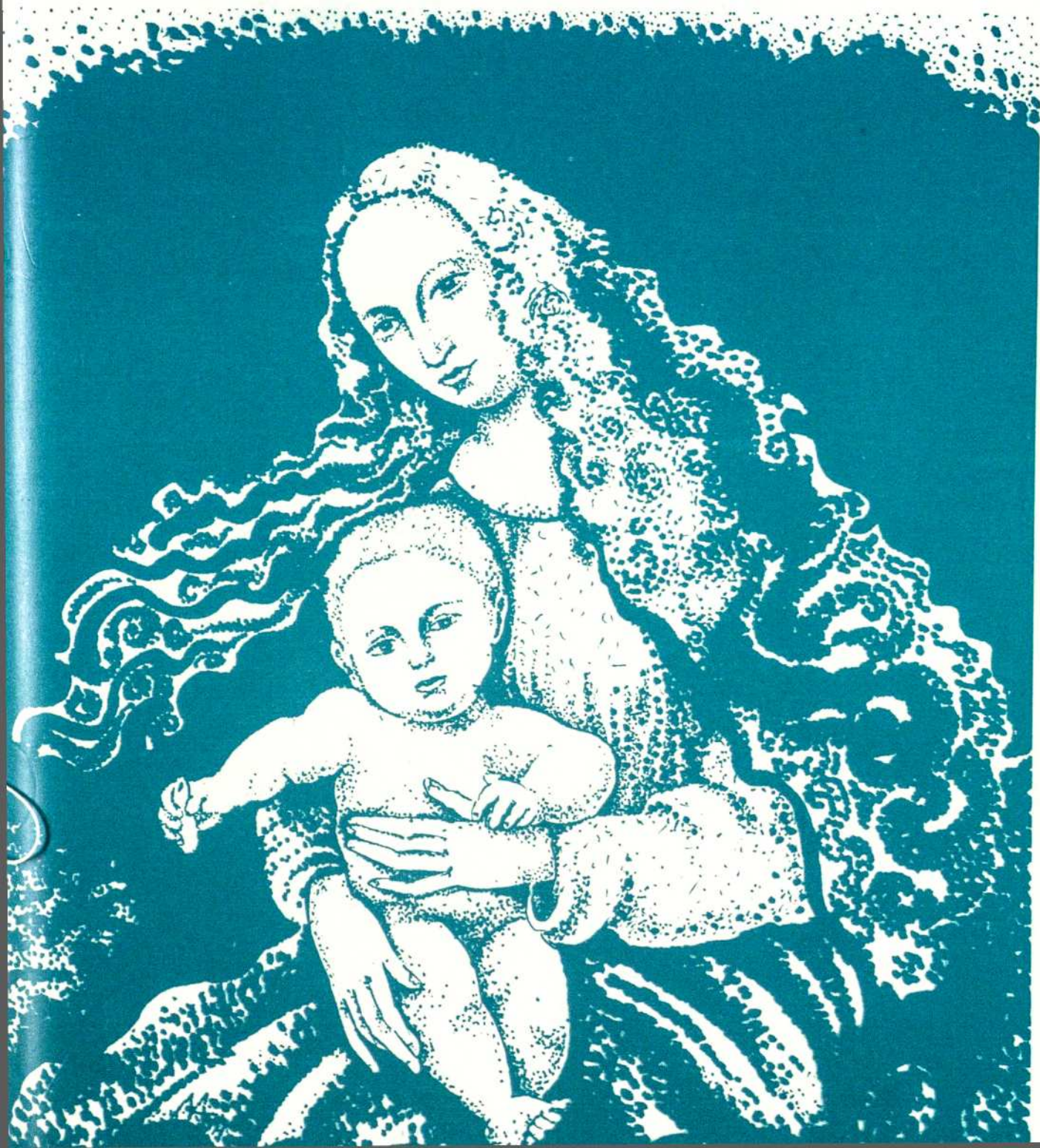
EGLUTÈ

GRUODIS

1994

DECEMBER

Vol.45 / Nr.10

EGLUTĖ

GRUODIS / DECEMBER / 1994 Vol. 45 Nr. 10

TURINYS

- 1 PRIE EGLUTĖS, Laimutis B. Švalkus
- 2 KARALAITĖ ANT ŽIRNIO, H.K. Andersen
- 4 ŠVENTĄJĄ NAKTĮ, Senelės pasakojimas
- 9 KALĖDŲ NAKTĮ, Jonas Minelga
- 10 KATILAS IR VARPAS, T. Lasauskas
- 11 KALĖDŲ SENELIS, Anzelmas Matutis
- 12 DIEVO DRAUGAI, Vertė N. Nausėdienė
- 18 AR ŽINAI? N. Nausėdienė
- 25 PO SNIEGO KAILINĖLIAIS, Vytė Nemunėlis
- 26 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 29 GALVOSŪKIAI
- 31 JUOKŲ MAIŠELIS
- 33 PATARLĖS IR PRIEŽODŽIAI

VIRŠELIS — Dail. Noros Aušrienės
SKYRIŲ VINJETĖS:

Zitos Sodeikienės ir
F. Vaitiekūnienės

KITAS ILIUSTRACIJAS PIEŠĖ:

Rūta Pacevičienė — 1,2
Kazys Veselka — 9, 11, 31
Aušra Čapskytė — 10
Gražina Didelytė — 25

EGLUTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams užsienyje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — 15 US dol., į Lietuvą ir kitus kraštus — 20 US dol. Atsiųstą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra.

REDAKCIJA: 13154 Sparrow Ct., Lockport, IL 60441.

Vyr. redaktorė (editor) — Nijolė Nausėdienė.

LEIDŽIA: JAV LB Švietimo Taryba

KOREKTORĖ: Regina Kučienė

ADMINISTRATORIUS: Viktoras Kučas

13648 Kickapoo Trail, Lockport, IL 60441.

RINKIMAS, LAUŽYMAS: KOVAS Publishing, Cicero, IL.

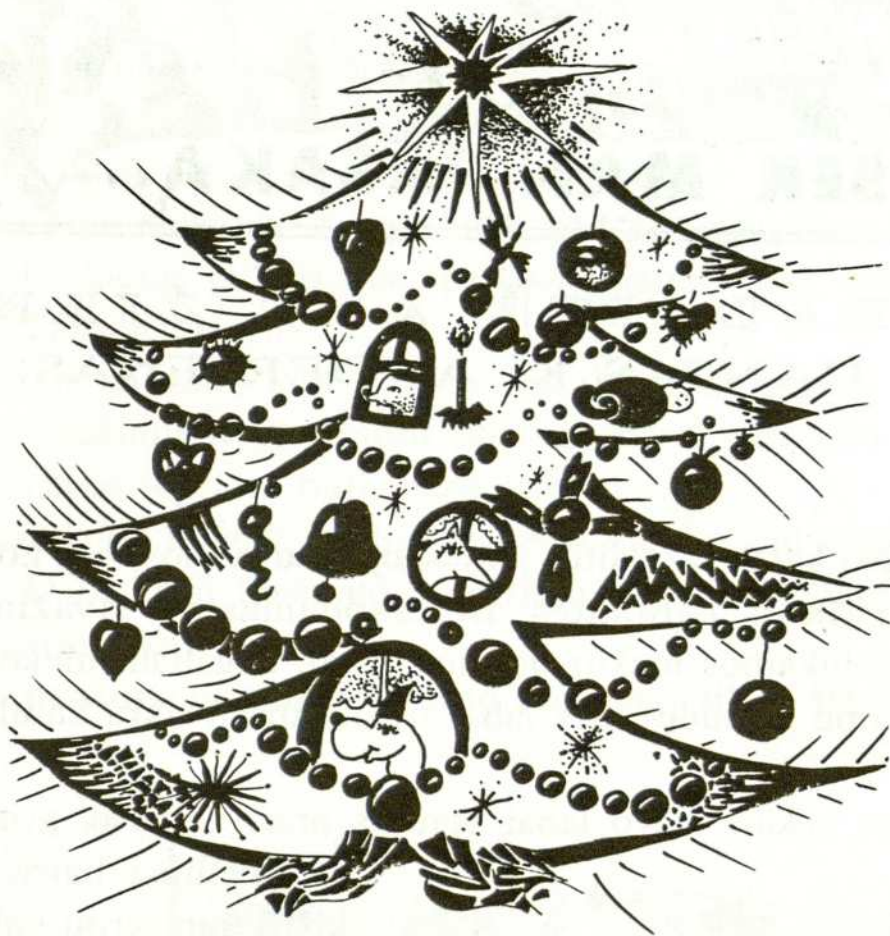
LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

EGLUTĖ (USPS 169-200) a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$15.00, single copy \$1.50, to Lithuania and other countries, \$20.00 (USA currency). Published by Lithuanian Educational Council of the USA, Inc., 13648 Kickapoo trail, Lockport, Ill 60641. Second class postage paid at Lockport, Ill 60641. Postmaster send address corrections to: EGLUTE, Lithuanian Educational Council of the USA, Inc., 13648 Kickapoo Trail, Lockport, Il 60441.

Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

PRIE EGLUTĖS

LAIMUTIS B. ŠVALKUS

Prie eglutės, prie žalios
Grižk, vaikyste, atgalios,
Su visais pašok dar sykį,
Gražių pasakų klausyk,
Vaiko juoką sugrąžink
Ir dainų vainiką pink.

Prie eglutės, prie žalios
Grižkit, metai, atgalios,
Vėl padūkit, vėl paūžkit,
Dar širdin ugnies įpūskit,
Kad pavargus ji nūnai
Jaustų džiaugsmą amžinai.

KARALAITĖ ANT ŽIRNIO HANSAS K. ANDERSENAS

Buvo kartą karalaitis, jis ieškojo sau pačios; bet norėjo gauti būtinai tikros karalaitės. Beieškodamas jis išvažinėjo visą pasaulį, o tinkamos niekur negalėjo rasti. Pagaliau, nieko nepešęs, sugrįžo namo nuliūdęs, nes labai troško turėti tikrą karalaiteį.

Vieną vakarą buvo labai bjaurus oras: žaibavo, griaudė, lijo

— net nosį baisu buvo iškišti! Tuo tarpu pabeldė kas į miesto vartus; atidaryti nuėjo pats karalius.

Prie vartų stovėjo karalaitė. Viešpatie! Į ką ji buvo panaši? Nuo galvos ir drabužių varvėjo vanduo tiesiai į kurpių užkulnius, o iš užkulnių vėl sunkėsi laukan. Tačiau ji sakėsi esanti tikra karalaitė.

“Tai mes tuojau pamatysim”, — tarė sau karalienė, bet sakyti nieko nesakė, nuėjo į miegamąjį,

nutraukė nuo lovos visus čiužinius ir pagalvę, o padėjo ant lentų žirni: ant žirnio užklojo dvidešimt čiužinių, o ant jų dar dvidešimt patalų.

Į tą lovą naktį paguldė karalaite.

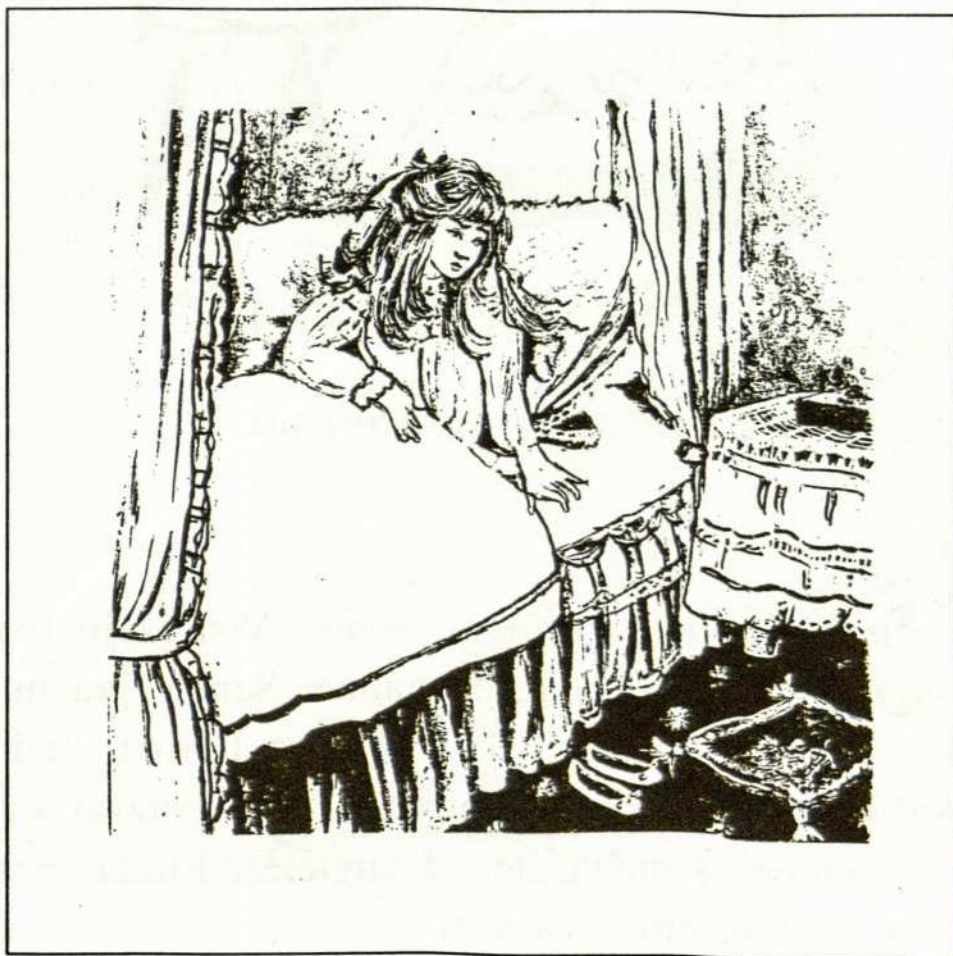
Rytą jos paklausė, kaip miegojusi.

— O, labai prastai! — atsakė karalaitė. — Beveik visą naktį nebuvo akių sudėjusi! Šunys žino, kas ten lovoj buvo! Kažkoks daiktas toks kietas gulėjo man pašonėj, dabar visas mano kūnas mėlynas! Tiesiog bjauru!

Iš to ir suprato, kad ji tikra karalaitė. Ji pajuto žirni per dvidešimt čiužinių ir dvidešimt patalų, ant vienas kito sukrautų. Tokio jautrumo tegalėjo būti viena karalaitė.

Ir karalaitis ją vedė. Dabar jis gerai žinojo, kad ima tikriausią karalaite. O tą žirni nusiuntė į muziejų, ten jis ir šiandien tebeguli, jei kartais kas nepavogė.

Tik prašom nepamiršti, kad čia visai tikra istorija!

ŠVENTĄJĄ NAKTĮ

Senelės pasakojimas

Buvo Kristaus gimimo šventė. Visi išėjo bažnyčion. Tiktai mudvi su senele likome namie. Senelė jau buvo labai sena, o aš dar visai maža. Mums buvo liūdna, kad neišgirsime kalėdinių giesmių, nepamatysime gražiai išpuoštos, žvakių ir lempelių nušviestos bažnytėlės. Miela senutė, kad man būtų ramiau, ėmė pasakoti.

Buvo taip. Netoli Betliejaus gyveno negailestingas piemuo. Jeigu koks vargšas prašydavo gabalėlio duonos, jis rūščiai sumurmėdavo ir nieko nedavęs toliau valgydavo savo pusryčius. Jam nerūpėjo, kad kitas alkanas, sušalęs ar ligonis. Jis buvo laimingas, jeigu tik jam šilta, malonu. Todėl visi žmonės šalinosi begėdžio piemens.

Vieną naktį jis lauke prie sukurtos ugnies šildėsi, nes buvo šalta. Šalia jo, nukoręs nosį, snaudė didelis šuo, o kiek tolėliau, ant minkštos žolytės miegojo sugulusios avelės. Dar iš tolo piemuo pastebėjo besiartinantį senelį. Supykęs pagalvojo: “Ko čia ateina tas senis? Gal ko prašys? Neduosiu nieko”.

Tuo tarpu senelis jau buvo visai arti. Šuo, pamatęs svetimą, pašoko ir puolė prie jo. Tačiau kaip keista! Šis visada piktas, plėšrus šuo jau nepuola ateinančiojo, netgi neloja, priešingai — linksmi vizgina uodegą ir glaustosi prie senelio. Dar labiau nustebė piemuo, kai pamatė, jog avelės, visada tokios baikščios, dabar ramiai guli, nė viena nepasibaidė, nors senelis visai pro pat jas ėjo. Ateivio veidas buvo labai malonus.

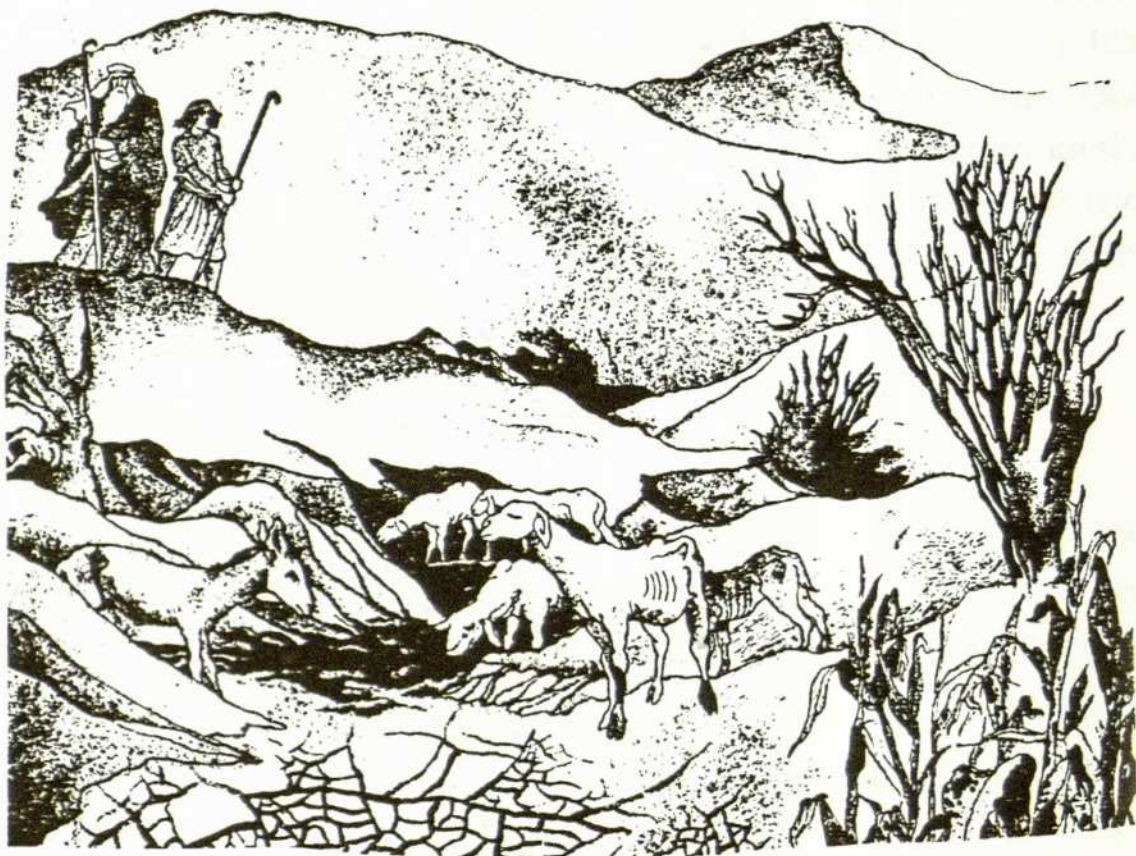
Prisiartinęs prie ugniavietės, senelis maloniai pasveikino ir tarė:

— Gerasis žmogau, duok man keletą žarijėlių, ir aš noriu susikurti ugnį.

— Nagi imk sau, — šiurkščiai sumurmėjo piemuo. Tuo tarpu galvojo: “Jis taip ugnies nepaims, nes neatsinešė nei puodelio, nei kiauto. O aš savo nė nemanau duoti”.

Senelis nieko neatsakė, tik pažvelgė savo liūdnomis akimis į beširdį žmogų ir ėmė plikomis rankoms žerti į skverną degančias žarijas. Prisižėręs jų, mandagiai padėkojo ir patraukė iš kur atėjęs.

“Kas per žmogus šitas senelis? — svarstė didžiai nusteбęs piemuo. — Šuo jo nekanda, avys nesibaido, ugnis nedegina, o mane geruoju žmogumi pavadino. Tai nuostabu. Seksiu paskui jį”.

Piemuo, liepęs šuniui saugoti avis, pats nusekė paskui senelį. Ėjo, ėjo, kol priėjo menkutę kūtelę. Kūtelės durys buvo atviros. Įėjęs senelis užkūrė ugnelę. Piemuo, sustojęs prie slenksčio, žiūri vidun: ten stovi prakartėlė, o joje ant šieno paguldytas mažas vaikelis Jėzus, pridengtas skarele, šalia stovi asilėlis ir jautelis, savo kvapu jį šildo.

Vaikelis Jėzus pasižiūrėjo į piemenį ir ašarėlė ėmė riedėti per Mažylio veidelius. Tą akimirką kažkas apšvietė piemenio širdį, jis pirmąkart gyvenime pajuto gailestį. Piemuo nusivilko savo kailinėlius ir pridengė jais Vaikelį. Dabar atsivėrė jo akys. Jis išvydo aplink skraidančius angelus. “Viešpatie, dėl mūsų iš dangaus ant žemės nužengei, o aš, nusidėjėlis, duonos gabalėlio ir senos šukės gailėjau savo artimui”, — kalbėjo, puolęs ant kelių.

Nuo to laiko šis piemuo visiškai atsimainė, jis dalijos su pavargėliais viskuo, ką turėjo, ir buvo geras, kaip visi geri žmonės.

O tas senelis, kuris prašė ugnies, buvo šventasis Juozapas. Kalėdų naktį ir dabar skraido angelai, tik mes jų nematome...

ŽODŽIAI

Rūsčiai — piktai
baikščios — bailios
kūtelė — gyvulių tvartelis
žarija _ deganti anglis
kiautas — lukštas
Šiurkščiai _ nemandagiai
prisizėręs — prisipylęs

KALĖDŲ NAKTĮ

JONAS MINELGA

Trauk dangaus lopšinę,
O klajūne vėjau!
Laimink mūs tėvynę
Gimęs Atpirkėjau!

Neužgesk Žvaigždele,
Virš laukų sužibus,
Vesk, apšvietus kelią,
Į tėvų sodybas!

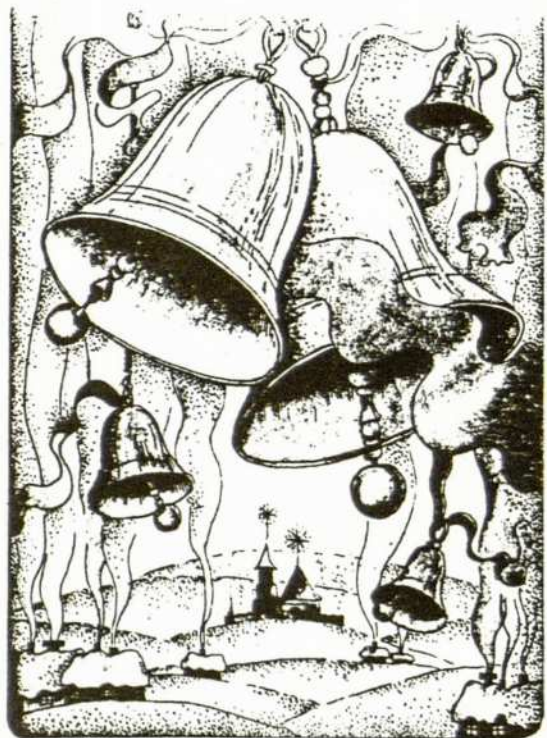
Kai linguos berželiai
Sidabru dažyti,
Ten palinks mūs keliai
Prieš Tave, Mažyti!

KATILAS IR VARPAS

T. LASAUSKAS

AUŠROS ČAPSKYTĖS piešiniai

Kažkaip kartą varpinėn pateko katilas. Varpui skambant, katilas ir klausia:

— Kodėl tavo toks skambus balsas, o mano toks menkas, nors abu esame iš tos pačios medžiagos padaryti ir tarnaujame tam pačiam žmogui?

— Todėl, kad tu tarnauji kūnui, o aš sielai, tu laikiniams, o aš amžiniams dalykams — už tai mano balsas toks skambus.

— Nors tu tarnauji sielai, bet mane žmonės labiau gerbia, negu tave, — sako katilas, — geriau eik su manim, ir abu tarnausime žmogaus pilvui.

— Ne, — sako varpas, — geriau jau būsiu mažiau gerbiamas ir tarnausiu žmogaus sielai.

***

Ir žmogus kartais, kaip šis katilas, užmiršęs amžinybę, ieško menkos, greit nykstančios garbės.

KALĖDŲ SENELIS ANZELMAS MATUTIS

Greitai bėga rogės,
Sniegas sušvytuoja,
Per sniegų pusnynus
Kažkas atvažiuoja.

Atvažiuoja linksmas,
Veidu rožėm sėtu,
Vaikų pasiilgtas,
Svečias numylėtas.

Dovanų vaikučiams
Pilnos jo rogelės.
Maišą jau Senelis
Iš tų rogių kelia.

— **Š**tai jums dovanėlių
Nuo Jėzulinio mažo, —
Kalba ir maloniu
Šypsniu mus nudažo.

KALĖDINĖ ISTORIJA

Iš "Holly Babes" knygos
Vertė N. Nausėdienė

Labai labai seniai, Palestinoje, Nazareto miestelyje gyveno viena labai gera ir šventa mergaitė. Ji vadinosi Marija.

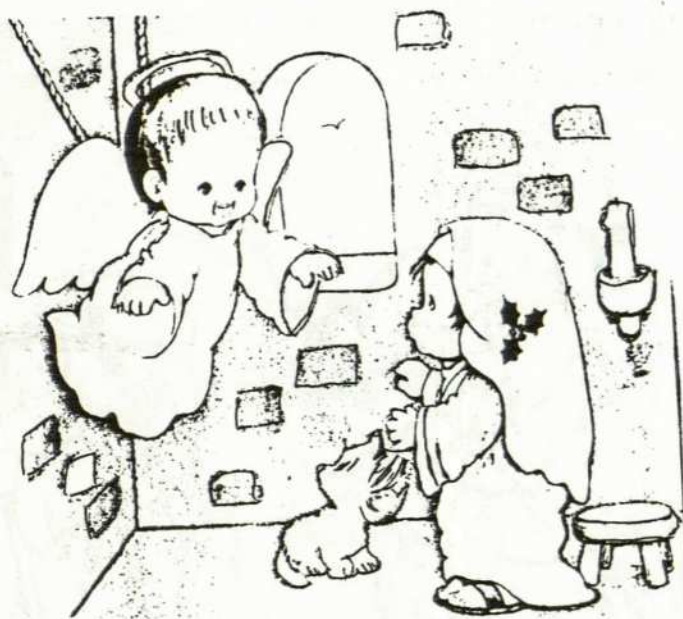
Mariją globojo pamaldus žmogus Juozapas. Jis buvo stalius ir dirbo iš medžio įvairius daiktus. Jie gyveno mažame namelyje ir jie turėjo asiliuką.

Marija karštai mylėjo Dievą. Net mažiausios nuodėmės ji niekuomet nebuvo padariusi. Nekalta Marijos širdis patiko Dievui. Dievas ją išrinko būti Išganytojo motina.

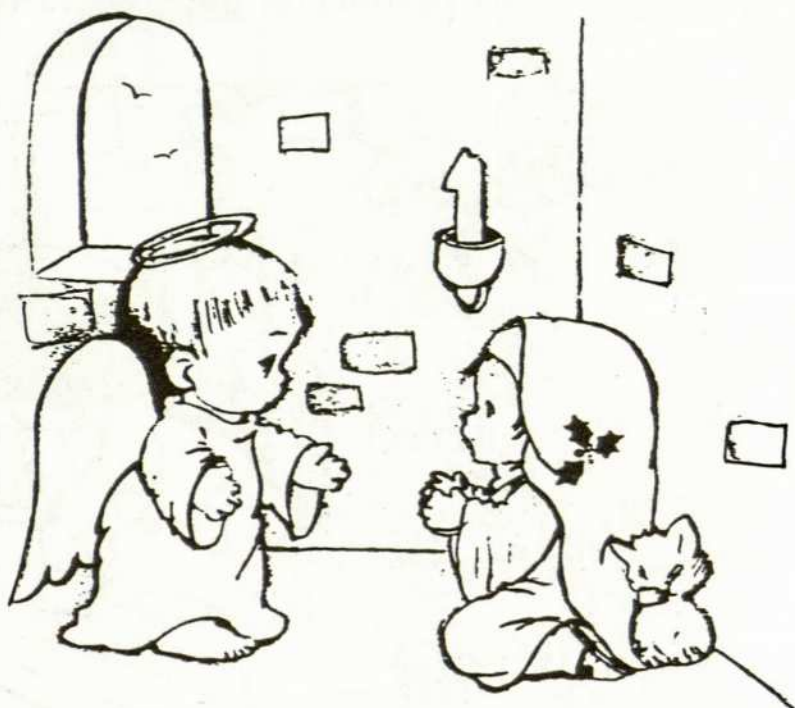
Vieną dieną Dievas siuntė angelą pas Mariją. Angelas pasirodė Marijai ir ją pasveikino:

— Sveika, Marija, malonės pilnoji! Viešpats su tavimi!

Marija labai išsigando. Angelas Gabrielius ją nuramino, sakydamas:

— Nebijok, Marija. Tu patikai Dievui. Tu turėsi sūnų ir praminsi jį Jėzaus vardu. Jis bus Dievo sūnus. Marija buvo labai laiminga, kad Dievas ją išrinko Išganytojo motina. Ji nuolankiai tarė:

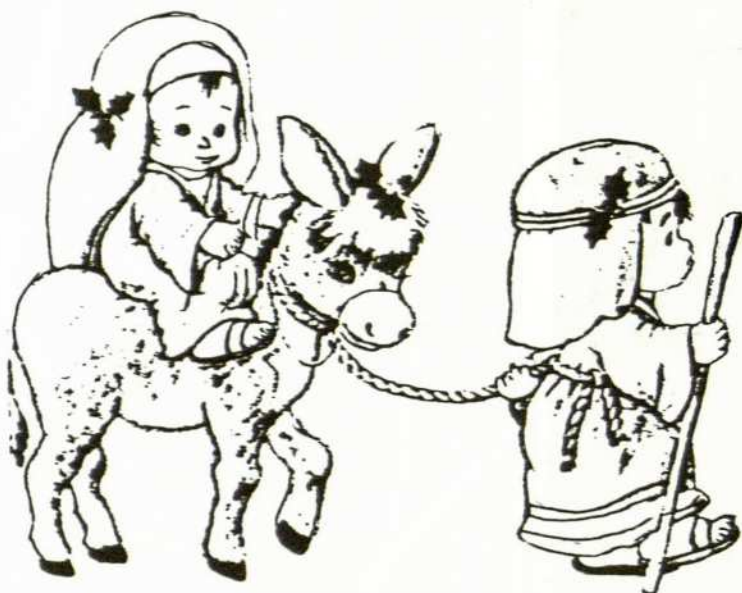

— Štai aš Viešpaties tarnaitė, teesie man pagal tavo žodį.

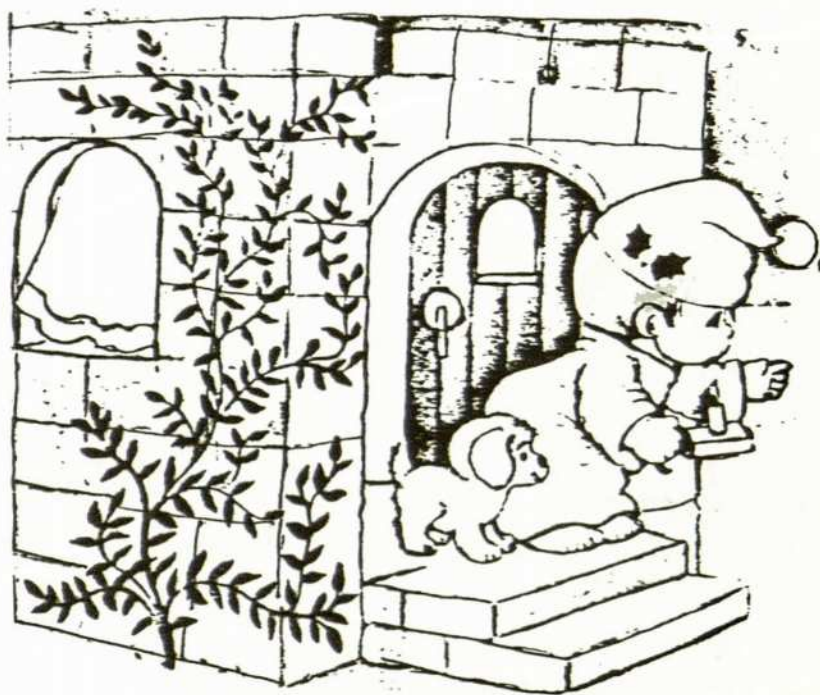

Praėjus kuriam laikui, Juozapas su Marija išsiruošė į Betliejaus miestelį. Jie turėjo ten sumokėti mokesčius.

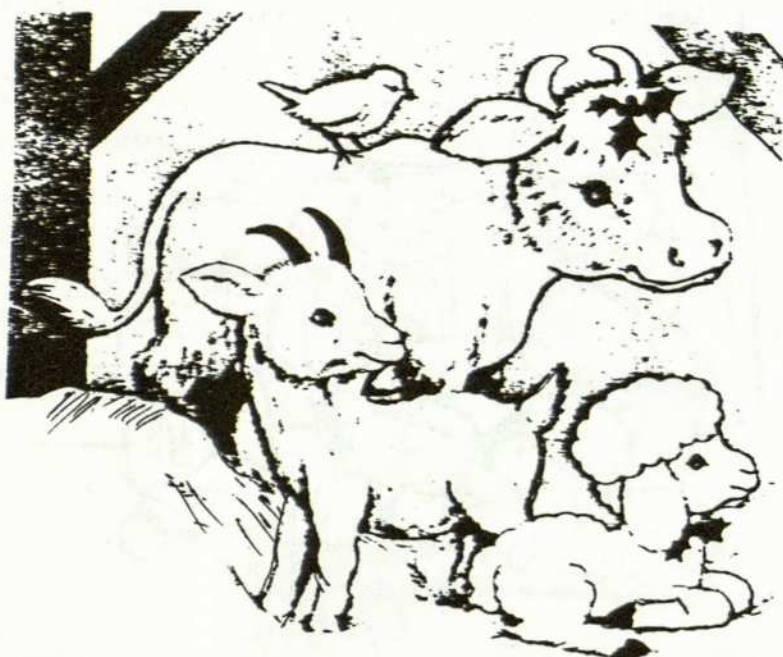
— Tai ilga kelionė, — pasakė Juozapas. — Bet tu gali ant asiliuko joti. Ir jie iškeliavo.

Tuo laiku į Betliejų buvo atkeliavę daug žmonių. Marija su Juozapu į miestelį atvyko labai vėlai. Jie buvo labai išvargę. Miestelyje niekur negalėjo gauti nakvynės. Vienas miestelio gyventojas pasigailėjo jų ir leido jiems permiegoti gyvulių tvartelyje.

Tvartelyje ant šieno gulėjo karvė, ožiukas, avinėlis ir balandis. Jie užleido Marijai su Juozapu savo vietą.

Buvo tamsi naktis. Visi žmonės miegojo. Betliejaus kūtelėje tą naktį gimė vaikelis Jėzus — žmonių Išganytojas. Juozapas ir Marija labai džiaugėsi. Marija suvystė vaikelį ir paguldė ēdžiose ant šieno.

Tamsus dangus staiga nušvito. Aukštai ties kūtele pasirodė didelė žvaigždė. Taip pat suskambėjo gražios angelų giesmės.

Netoli kūtelės piemenys ganė bandą. Staiga juos apšvietė
skaisti šviesa. Jie pamatė angelą ir labai nusigando.

Angelas jiems tarė:

— Nebijokite! Aš jums pranešiu džiugią naujieną — gimė
žmonių Išganytojas. Rasite vaikelį suvystytą ir paguldytą ēdžiose.

Piemenys tuojau nubėgo į kūtelę ir rado vaikelį Jėzų. Jie at-
siklaupė ir gražiai pagarbino vaikelį Jėzų.

Vienoje šalyje gyveno keli išmintingi ir mokyti vyrai. Kartą jie pamatė danguje naują, skaisčią žvaigždę ir tarė:

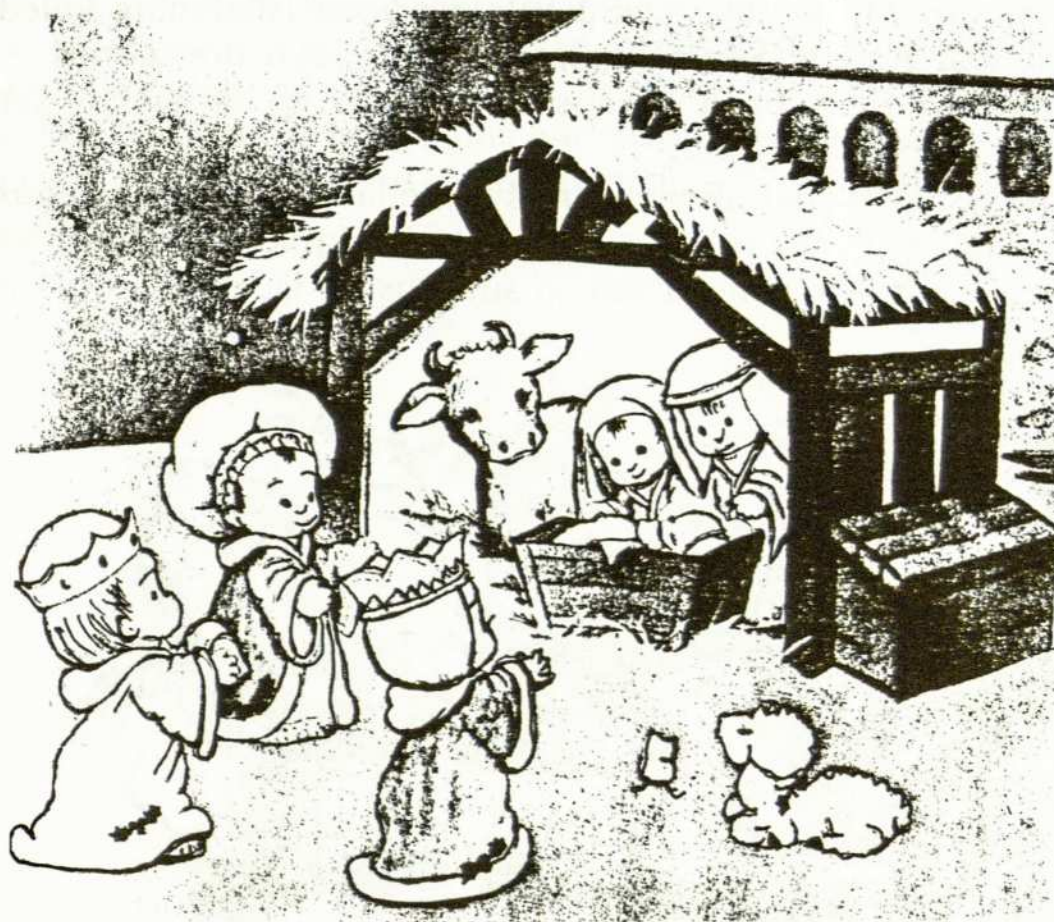
— Tur būt Palestinoje bus gimęs naujas karalius. Eikime jo pagarbinti!

Išminčiai pasiėmė brangių dovanų ir iškeliavo. Žvaigždė jiems švietė ir rodė kelią. Kai atėjo į Žydų žemę, išminčiai paklausė:

— Kur yra gimęs žydų karalius? Mes atėjome jo pagarbinti!

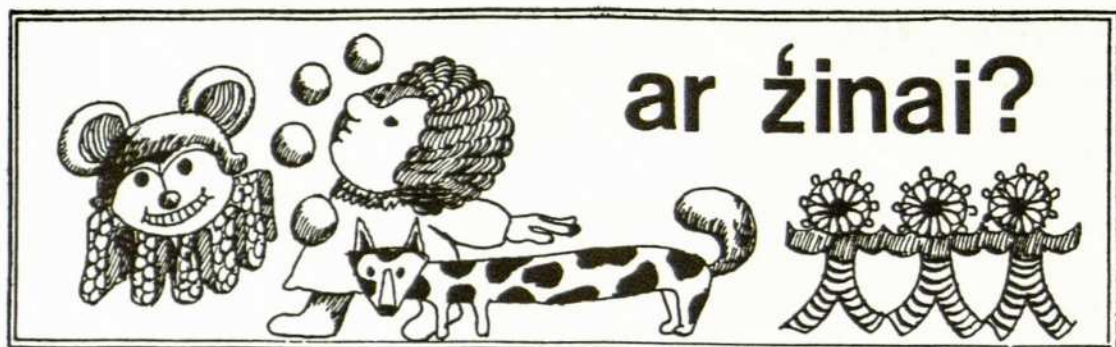
— Jis turėjo gimti Betliejuje, — atsakė žmonės.

Išminčiai nuvyko į Betliejų. Žvaigždė juos nuvedė į kūtelę. Ten išminčiai atrado Juozapą, Mariją ir vaikelį Jėzų.

Jie pagarbino vaikelį ir davė jam brangių dovanų.

BRITAI. Daugelį kalėdinių papročių amerikiečiai ir kanadiečiai perėmė iš britų. Prie tokių papročių priskiriamas kalėdinių kortelių siuntinėjimas ir kambaryje ar prieškambarioje pakabinamo "Mistletoe". Tai šviežio augalo šakelė su žalsvai gelsvais lapeliais ir baltų uogų kekėmis. Pagal tradiciją reikia kiekvieną bučiuoti stovintį po juo. Kūčių vakare vaikai iškabinėja kalėdines kojines, kad Kalėdų Senelis galėtų jas pripildyti dovanomis.

Kalėdų dieną britų šeimos stebi tradicinę karališkos šeimos specialią laidą televizijoje.

Anglijoje kelias dienas prieš Kalėdas, vaikų ir suaugusiųjų grupė vaikšto iš namo į namą, gieda kalėdines giesmes. Vaikai surinktus pinigus pasilieka sau, o suaugusieji išdalina vargšams.

IRLANDIJOJE žmonės Kūčių vakarą lange pastato degančią žvakę, ženklan, kad praeiviai gali užėiti į jų namus.

VOKIETIJOJE vaikai gauna saldainių ir kitokių saldumynų gruodžio 6 dieną iš šv. Mikolajaus. Vaikai jam pateikia sąrašus kokių norėtų gauti dovanų iš Christkindl (kūdikėlio Kristaus). Tik-tai jis pats nepasirodo, bet savo vietoje pasiunčia (Christmas Man), kuris pristato dovanas.

ISPANIJOJE Kūčių vakarą, po vidurnakčio šv. Mišių, žmonės šoka ir dainuoja gatvėse.

Sausio 5 dieną vakare, vaikai padeda savo batus balkonuose arba ant langų. Pagal tradiciją Trys Karaliai pripildo jų batukus dovanomis.

OLANDIJOJE, BELGIJOJE IR LUXEMBURGE šv. Mikolajus gruodžio 6 d. vakare lanko vaikus ir atneša dovanų. Jis atvyksta laivu iš Ispanijos, vilki raudonais rūbais ir miesto gatvėmis keliauja ant balto arklio. Jo tarnas "Swarte Piet", jį lydi. Šv. Mikolajus į kiekvieną namą nusileidžia per kaminą ir sudeda dovanas į batukus, kuriuos vaikai padeda prie židinių.

ITALIJOJE beveik visi namai ir bažnyčios išstato prakartėles. Kūčių vakare, šeimos meldžiasi, o motinos iškilmingai guldo "Bambino" (Jėzų Kūdikelį) statulėlę į prakartėlę.

Kūčių vakarą italai valgo ungurį. Italijos vaikai gauna dovanas Trijų Karalių vakarą iš La Befana, malonaus seno burtininko.

Santa Claus lankosi Skandinavijos kraštuose. Jo roges traukia elniai.

ŠVEDIJOJE Kalėdų laikotarpis prasideda šv. Liucijos dieną (gruodžio 13 d. ryte). Vyriausioji šeimos dukra dėvi balta suknele ir ant galvos užsideda vainiką su 7 degančiomis žvakėmis. Ji lovose aptarnauja šeimos narius kava ir bandelėmis.

AUSTRALIJOJE IR NAUJOJE ZELANDIJOJE gruodis išpuola vasaros metu. Daugelis žmonių švenčia Kalėdas piknikaudami arba paplūdimiuose.

Kalėdų Senelis ir Santa Claus yra vienodai populiariūs. Jie atneša vaikams dovanų.

MEKSIKOJE ypatinga reikšmė teikiama 9 dienoms prieš Kalėdas, kurios vadinamos "Posadas". Reiškia ieškojimą nakvynės. Kiekvieną iš tų dienų meksikiečiai su procesija, imituodami Juozapą ir Mariją vaikšto iš namo į namą ir prašo nakvynės. Po kiekvienos posada ceremonijos meksikiečiai švenčia. Vaikai bando sudaužyti piñata ryškiai nudažytą figūrėlę, kurioje sudėti saldainiai ar žaislai. Piñatos būna padarytos ir iš popieriaus. Jos būna padarytos įvairių formų ir pakabinamos aukštai. Vaikai, užrištomis akimis ir su lazdomis turi numušti tą piñatą.

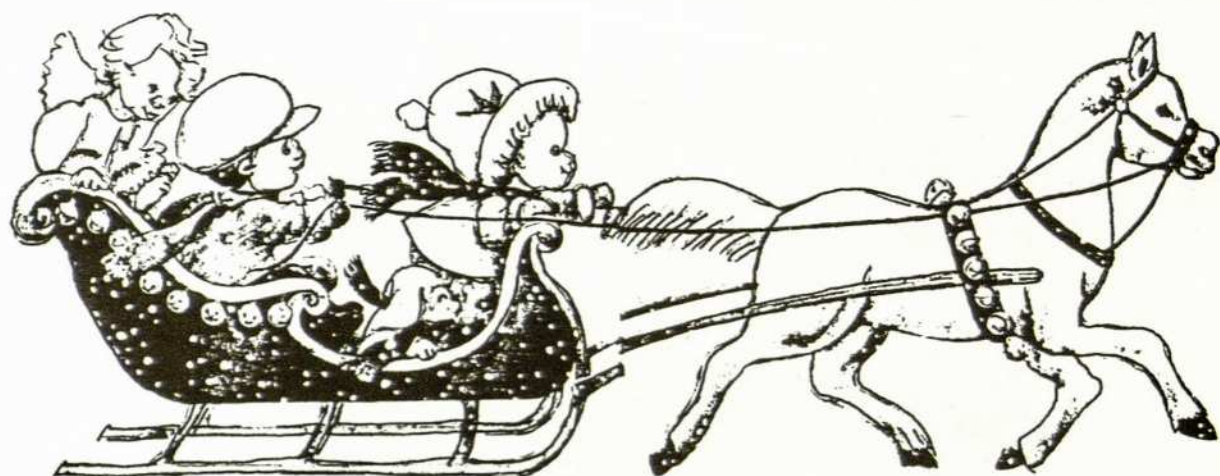
BRAZILIJOJE, KOLUMBIJOJE, MEKSIKOJE vaikai gauna Kalėdų dieną dovanas iš Kalėdų Senelio. Jis iš vakaro aplanko vaikus ir palieka dovanas.

ARGENTINOJE, VENEZUELOJE, PUERTO RICO ir kai kur Meksikoje Trys Karaliai atneša dovanų, paskutinę kalėdinio laikotarpio dieną (sausio 5 d.).

AZIJOJE gyvena tik nedidelis skaičius krikščionių, todėl Kalėdos yra švenčiamos be didesnių apeigų. O tie, kurie laikosi tų švenčių, tai švenčia jas europietiškais papročiais, pavyzdžiui, eina į bažnyčią, pasikeičia dovanomis, gieda kalėdines giesmes, puošia kalėdines eglutes.

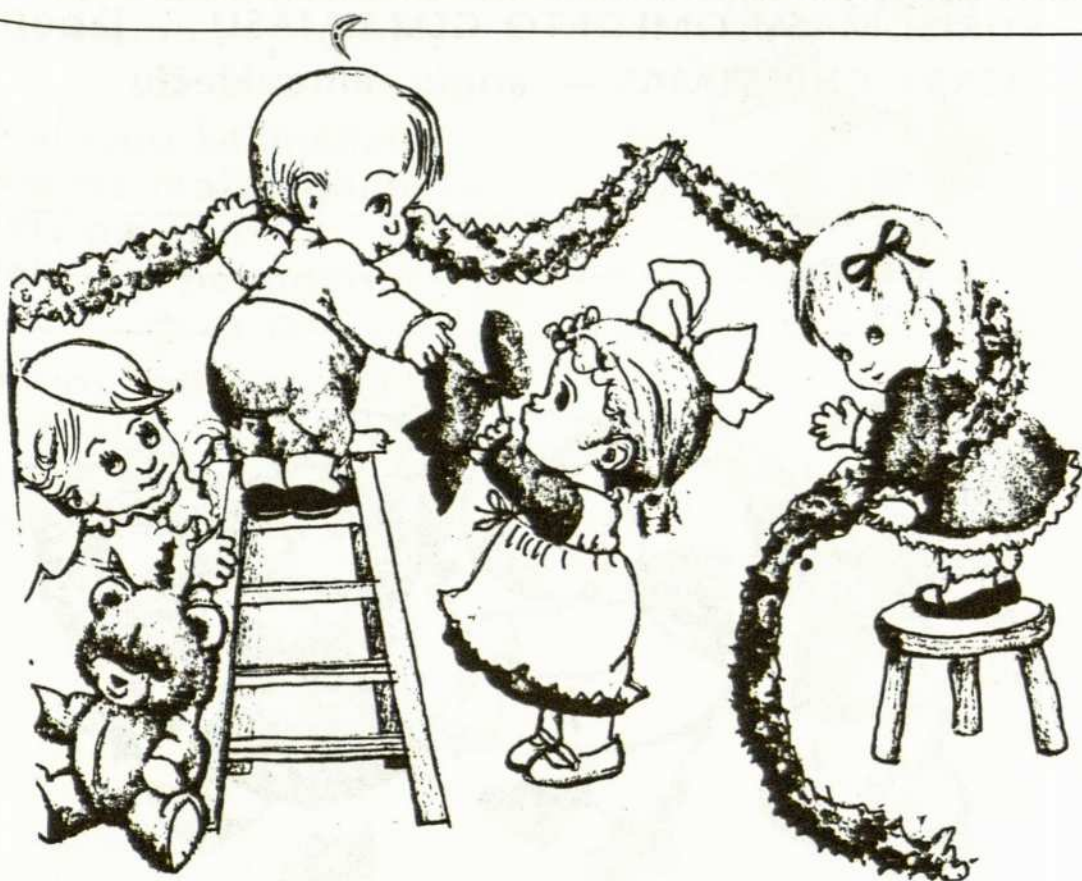
AFRIKOJE taip pat tik nedaugelis žmonių švenčia Kalėdas. Krikščioniškos šeimos, kurios jas švenčia, tai pat seka europietiškais papročiais.

KALĖDINIAI SVEIKINIMAI

LINKSMŲ KALĖDŲ — lietuvių
PRIECIGUS ZIEMAS SVETKUS — latvių
PROMSAID JOULU PUHI — estų
POZDRAVLIAJU VAS S PRAZDNIKOM
ROŽDESTVA KRISTOVA — rusų
WESOLYCH SWIĄT — lenkų
CRYSTOS ROZDZAJETSIA, SLAVYTE JEHO —
ukrainiečių
SCHONORHAVOR DZENOUNT — armėnų
FROEHLICHE WEINACHTEN — vokiečių
OJENYUNYAT SUNGWIYADESON
HONUNGRADON NAGWUTU — indėnų

MELE KALIKIMAKA — havajiečių
EADOKUN HAW BRUKHA — asiriečių
SARBATORI FERICITE — rumunų
MUNG LE GIANG SINH — vietnamiečių
SELAMAMAH THAUN BARU — indoneziečių
TAMMANA LAKA' ID — palestiniečių
ČESTITO ROHDESTVO HRISTOVO — bulgarų
LA MAUNIA LE KILISIMASI — samojėdų
FELIZ NATAL — portugalų
EDD MUBARAK — libaniečių
VESELE BOZICNE — slovėnų
FELIZ NAVIDAD — ispanų
JOYEUZ NOEL — prancūzų
GLAS YUL — švedų
HYVAA JOULA — suomių

KELLEMES KARÁCZONYI UNNEPEKET — vengrų
GLEDELIG JUL — norvegų
VESLE VANOCE — čekų
KALA CHRISTOUGENA — graikų
ZALIG KERSTFEEST — olandų
BOUN NATALE — italų
SRETAN BOZIC — kroatų
NODLAIG NAIT CUGAT — airių
CLAEDELIG JUL — danų
MAGALAYANG PASKO NA-IMBA
NGA PASKUA — filipinų
ID MILAD SAID — arabų
ID MILAD SAID — sirų
SHENG DAN KUAI LE — kiniečių
KURISUMASU OMEDETO GOZAIMASU — japonų
MERRY CHRISTMAS — anglų, amerikiečių

PO SNIEGO KAILINĖLIAIS

Vytė Nemunėlis

Po sniego kailinėliais
Eglutės ir pušelės,
Per baltą baltą sniegą
Ir mūs mokyklon kelias.

Po sniego kailinėliais
Miškai, laukai ir kloniai,
Sunki per baltą sniegą
Ir mūs jaunų kelionė.

Po sniego kailinėliais
Visa žalia tėvynė,
Po šalto ledo pančiais
Mūs Nemuno krūtinė.

Po sniego kailinėliais
Daigelis mažas glūdi, —
Ateis pavasarėlis,
Ateis ir jį pabudins.

Žaliuos žali žilvyčiai
Ir ąžuolas bus žalias, —
Baltais žiedais bus puoštas
Mokyklon mūsų kelias.

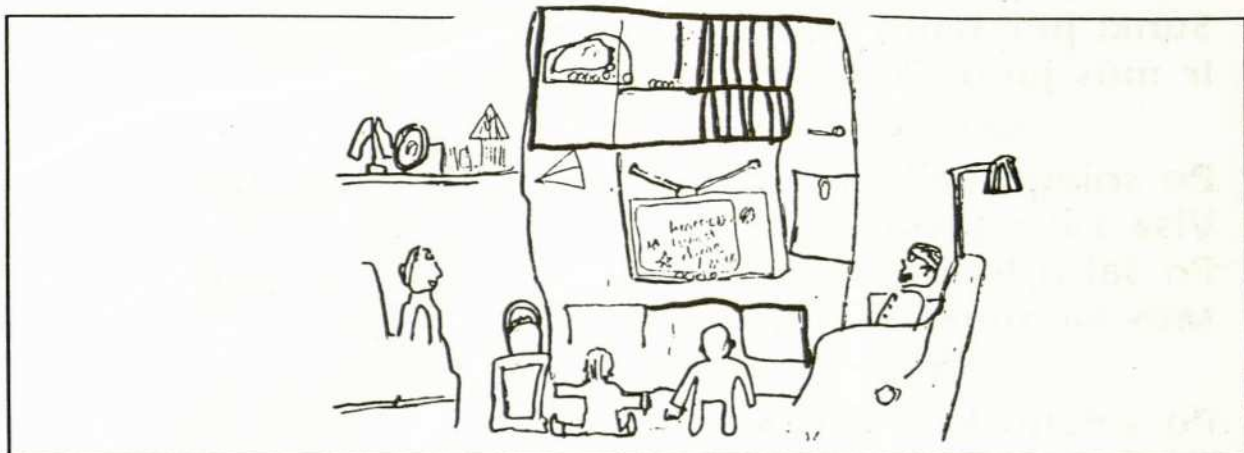

TORONTO

MAIRONIO MOKYKLOS MOKINIAI

KANADA

Mūsų šeima mėgsta žiūrėti televizijos programas. Man labiausiai patinka žiūrėti "Power Rangers", nes jie yra stiprūs. Aš žaidžiu "Nintendo" su draugais. Mokykloje aš labiausiai mėgstu dainavimo pamokas, nes nereikia mokytis.

Mes visi keturi važiavome į Lietuvą. Lankėmės Vilniuje, Kaune, Panevėžyje, Trakuose, Kėdainiuose, Kaišiadoriuose, Žiežmariuose ir mūsų Strevininkuose.

Tėtė gimė 1948 m. ir praleido ten trumpą savo vaikystę. Bolševikai ištrėmė į Sibirą. Tai labai toli. Mes namuose laikomės lietuviškų papročių. Švenčiame Velykas, Kalėdas savo šeimos ir artimųjų giminių tarpe.

Vitas Naudžiūnas, 3 a sk.

Aš su močiute einu pasivaikščioti.

AŠ TURIU DU SENELIUS. Jie yra mano mamytės mama ir mano tėvelio tėvas. Mano mamytės tėvelis mirė kai aš buvau tik šešių mėnesių. Aš jo neatsimenu, bet mamytė sakė, kad jis labai mane mylėjo. Mano tėvelio mamytė mirė kai aš dar nebuvo gimusi.

Aš labai myliu močiutę. Ji mane prižiūrėjo nuo pat mažens, nes mamytė ėjo į darbą. Mano močiutė mane nuveda į kiną, parduotuves ir į parką.

Mano dėdukas gyvena Welland. Kai jis atvažiuoja manęs aplankyti, jis visada atveža man dovaną ir saldinių. Vieną kartą mes nuvažiavome pas dėduką ir jis mus nuvežė prie Niagaros krioklių. Ten buvo labai smagu.

Michelle Thorn, 4 b sk.

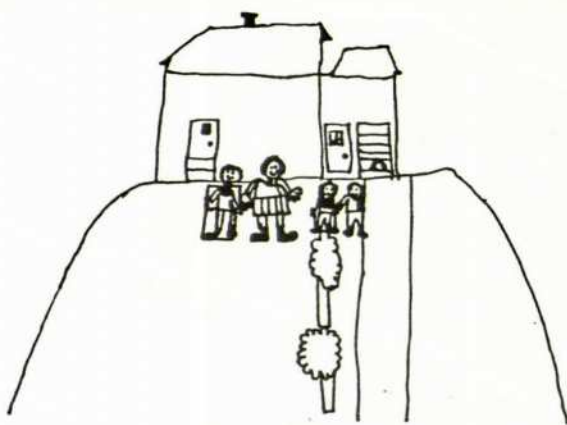

Aš ir mama - Sofija žaidžiam "Bingo" ligoninėje.

Mano senelė yra Sofija ir mano senelis Juozas. Jis mirė prieš du metus. Sofija yra ligoninėje. Aš ją myliu.

*Vytautas Olekas,
4 a sk.*

Andrius Prasauskas

Aš turiu vieną močiutę ir du senelius. Jie visi gimė Lietuvoje. Vienas senelis gyvena dabar Toronte ir kiti seneliai gyvena Amerikoje. Mano senelis, kuris gyvena Toronte, labai mėgsta skaityti lietuviškus laikraščius. Mano seneliai, kurie gyvena Amerikoje, turi gražų namą ant aukšto kalno. Mano močiutė kepa skanias ausiukes, kurios man labai patinka. O tėvukas mane nusiveda į krautuvę ir nuperka saldinių. Man labai smagu ten pernakvoti ir praleisti laiką su jais.

Andrius Prasauskas, 4 b sk.

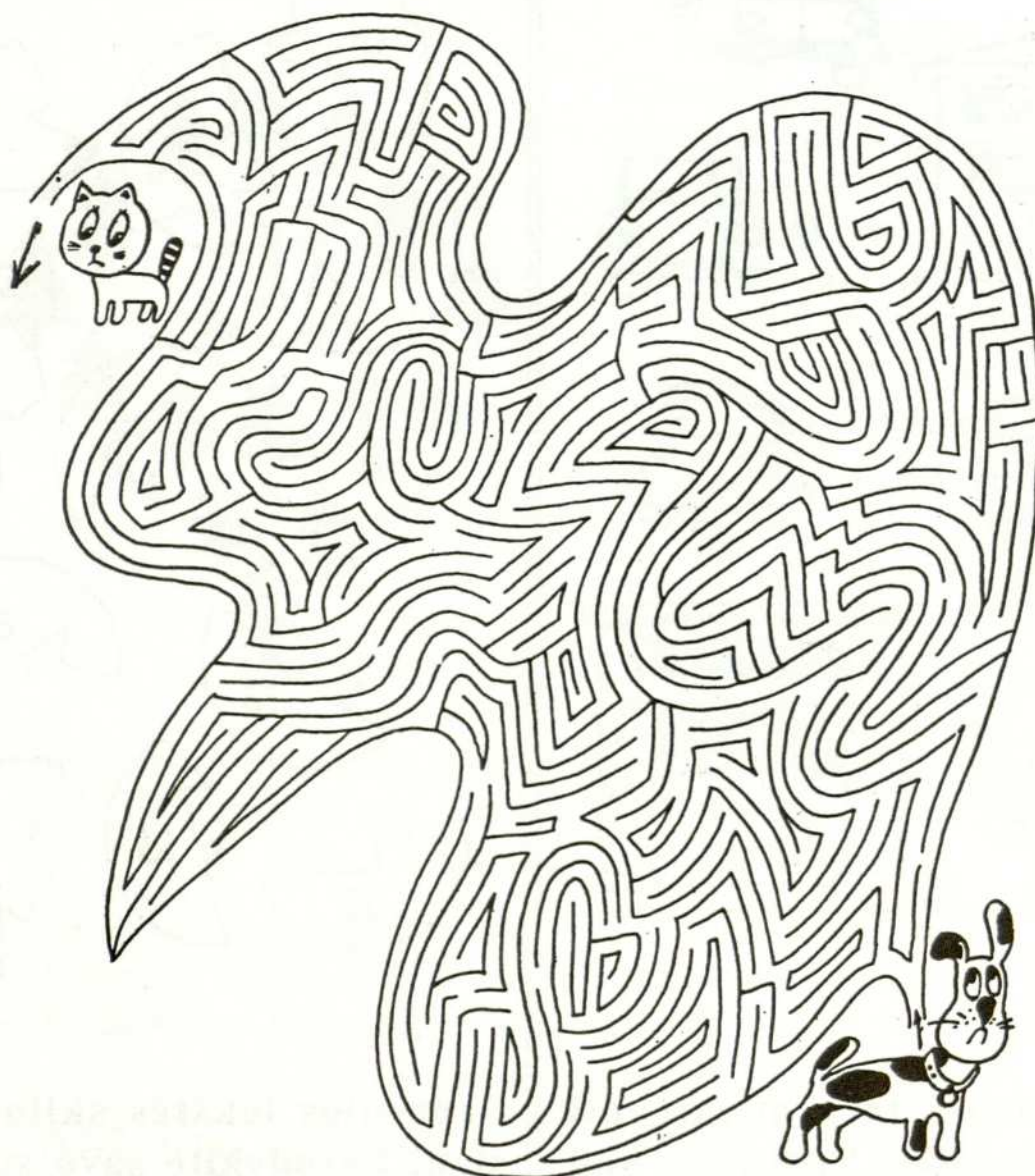

Aš ir mano senelis lošiam kortom.

Kristina Yčaitė

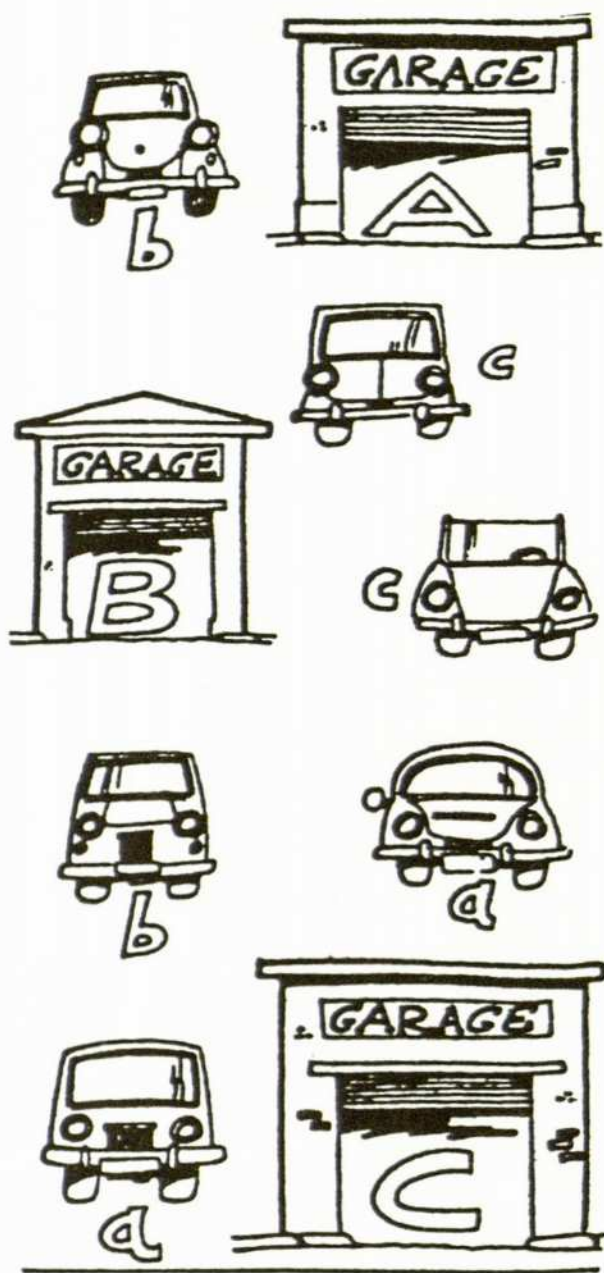
Mano senelė iš mamos pusės yra našlė ir gyvena su mano dėde, tai senelės sūnus Paulius. Iš tėvelio pusės senelis gyvena su antra žmona, o senelė gyvena mūsų namuose. Ir mes visi labai gerai sugyvename.

*Kristina Yčaitė,
4 b sk.*

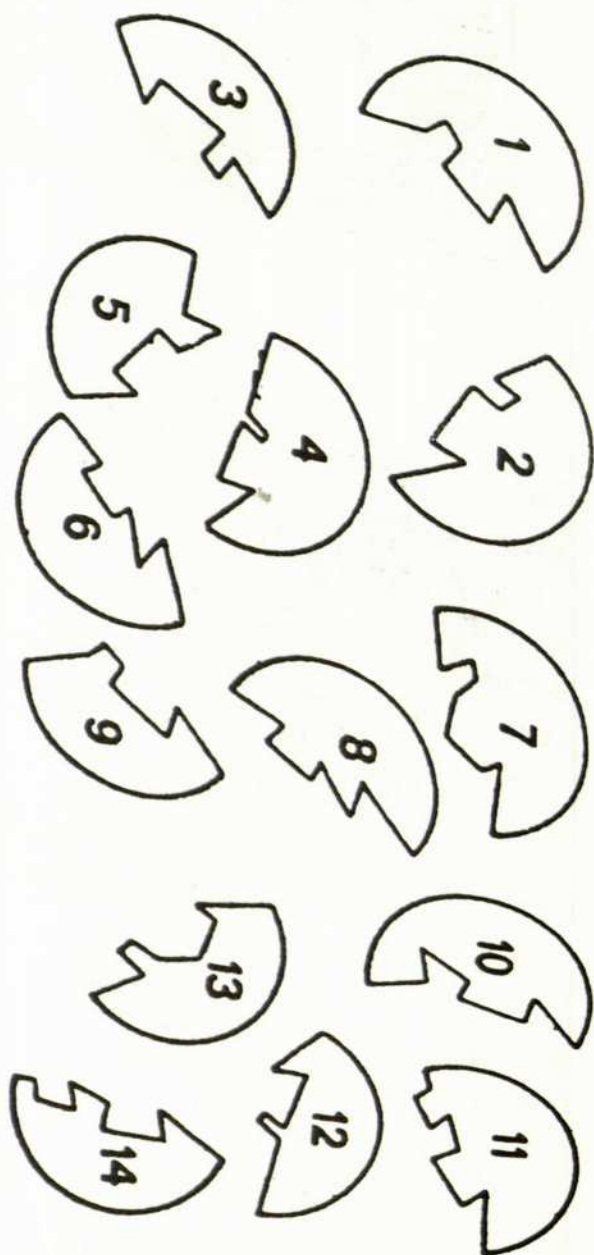

Kaip šuniukui greičiau pavyti kačiuką?

Jūs turite taip nuvairuoti automobilius į garažus, kad jie nesusidurtų, t.y. — kad jų kelių linijos nesusikirstų.

Septynios lėkštės skilo pusiau. Parodykite savo sumanumą ir suklijuokite jas.

Močiutė skuto bulves.
Gretutė pasisiūlė jai padėti.
Močiutė pasakė:

— Aš skusiu bulves, o tu išskabyk akutes.

Greta sako:

— Kad bulvės nematytų kas jas valgo?

Močiutė lupo svogūnus.
Mažoji Agnutė smalsiai tiesia kaklą, bet močiutė perspėja:

— Atsargiai, nes svogūnai kanda akutes.

Agnutė atsitraukia porą žingsnių ir pakreipusi galvutę klausia:
— Tau jie nekanda, nes tave pažįsta?

— Mama, aš tau nupirksiu gimimo dienos progą vazą.

— Nereikia vazos, aš jau vieną turiu.

— Ją aš vakar sudaužiau.

— Ačiū, teta, už dovaną, — sako Saulius.

— Neverta dėkoti, mano mielas, — šypsosi teta.

— Ir aš taip manau, bet mama liepė.

Gydytojas sako Rūtelei:

— Tavo gerklytė paraudusi.

— Bet sniegelį aš valgiau baltą, — sako Rūtelė.

Jonukas:

— Pažiūrėk, mama, tas žmogus ant galvos neturi nei plaukelio.

— Nekalbėk taip garsiai — jis gali išgirsti, — sako mama.

— Negi jis šito dar nežino?

Mama Petriukui:

— Jei kasdieną grieši smuiku, tai savaitės pabaigoje duosiu pusę dolerio.

— O kaimynė žadėjo dolerį, jei negriešiu.

Dėdė Jonas užsiaugino barzdą. Nuvažiavęs pas seserį jis norėjo pabučiuoti jos mažąją dukrelę. Mergytė nesileido.

— Dukrele, kodėl tu nenori pabučiuoti savo dėdės? — paklausė mama.

— Aš negaliu. Nėra vietos kur pabučiuoti, — atsakė mergaitė.

JAV LB Švietimo taryboje galima gauti 1994 m. visų „Eglučių“ nuo sausio mėn iki birželio mėn išimtinai „Eglučių“ numerių juostelių įrašus. Dviejų mėn. juostelių įrašai vienoje juostelėje kainuoja 3 dol., o su „Eglutės“ žurnalu — 5 dol. Prašau pasinaudoti, tai puiki priemonė tiems, kuriems sunkiau sekasi skaityti

Red.

PATARLĖS IR PRIEŽODŽIAI

Pagaišis nusibosta,
O duona niekados.

Puolė kaip liūtas,
Krito kaip musė.

Skalbiamas baltas,
Giriamas geras.

Siuvėjas neblogas,
Pasiūtą moka išardyti.

Nešok kaip varlė ant dalgio.

Gandras vandenį peikia,
Bet plaukti nemoka.

Viską galima mokėti,
Tiktai reikia netingėti.

Kad katės lotų,
Šunų nereikėtų.

Kalėdų senelis
Jau krauna maišus,
Jis ruošias kelionėn
Pas gerus vaikus.

Skubėkit, vaikučiai,
Seneliui rašyti,
Kad reikia "Eglutę"
Jums užsakyti.

